

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України

12.01.2026 № 33

Реєстраційне посвідчення

№ UA/21096/01/01

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування лікарського засобу

ГЛЮКОЗА
(GLUCOSE)

Склад:

діюча речовина: глюкоза;
1 мл розчину містить глюкози 400 мг;
допоміжна речовина: вода для ін'єкцій.

Лікарська форма. Розчин для ін'єкцій.

Основні фізико-хімічні властивості: прозора безбарвна або злегка жовтувата рідина.

Фармакотерапевтична група. Розчини для внутрішньовенного введення. Вуглеводи.
Код АТХ В05С Х01.

Фармакологічні властивості

Фармакодинаміка

Глюкоза є найважливішим вуглеводом, що забезпечує субстратне поповнення енерговитрат організму, з теплотворною здатністю близько 17 кДж/г, або 4 ккал/г. Нормальне значення концентрації глюкози в крові становить 60–100 мг / 100 мл, або 3,3–5,6 ммоль/л (натще). При внутрішньовенному введенні гіпертонічний 40 % розчин глюкози підвищує внутрішньосудинний осмотичний тиск крові, внаслідок чого посилюється надходження рідини з тканин у кров; прискорюються процеси обміну речовин, покращується антитоксична функція печінки, підвищується скоротливість міокарда, збільшується діурез, посилюються окислювально-відновні процеси, активується відкладення глікогену в печінці.

Фармакокінетика

Розподіл

Після внутрішньовенного введення глюкоза надходить в органи та тканини, де спочатку розподіляється у внутрішньосудинному просторі, а потім всмоктується у внутрішньоклітинний простір.

Метаболізм

Глюкоза метаболізується в процесі гліколізу до пірувату або лактату. В аеробних умовах піруват повністю окислюється до вуглекислого газу та води. Запаси глюкози відкладаються у клітинах тканин у вигляді глікогену.

Виведення

Кінцеві продукти повного окислення глюкози виводяться легеньми (вуглекислий газ) і нирками (вода). У здорових людей глюкоза практично не виводиться нирками. При патологічних метаболічних станах (наприклад, при цукровому діабеті, постагресивному метаболізмі), які пов'язані з гіперглікемією (концентрація глюкози в крові вище 120 мг / 100 мл, або 6,7 ммоль/л), глюкоза також виводиться нирками (глюкозурія) у разі перевищення максимальної канальцевої резорбції (180 мг / 100 мл, або 10 ммоль/л).

Клінічні характеристики

Показання. Гіпоглікемія.

Протипоказання

Розчин глюкози 40 % протипоказано застосовувати пацієнтам із:

- внутрішньочерепними та внутрішньоспінальними крововиливами, ішемічним інсультом, за винятком станів, які пов'язані з гіпоглікемією;
- тяжкою дегідратацією, зокрема на тлі алкогольного делірію;
- гіперчутливістю до глюкози та інших складових лікарського засобу, алергією на кукурудзу та її продукти;
- цукровим діабетом та іншими станами, що супроводжуються гіперглікемією;
- анурією;
- синдромом мальабсорбції глюкозо-галактози.

Лікарський засіб не вводити одночасно з препаратами крові.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій

Тіазидні діуретики та фуросемід. Під впливом цих лікарських засобів толерантність до глюкози знижується.

Інсулін сприяє потраплянню глюкози в периферичні тканини, стимулює утворення глікогену, синтез білків та жирних кислот.

Піразинамід. Розчин глюкози зменшує токсичний вплив піразинамиду на печінку.

Препарати наперстянки. Введення великого об'єму розчину глюкози сприяє розвитку гіпокаліємії, що підвищує токсичність одночасно застосованих препаратів наперстянки.

Слід враховувати взаємодію з лікарськими засобами, що впливають на метаболізм глюкози та посилюють дію вазопресину, що призводить до зниження ниркової екскреції води вільної від електrolітів та підвищує ризик розвитку госпітальної гіпонатріємії.

Особливості застосування

Розчини глюкози слід застосовувати з обережністю пацієнтам із порушенням толерантності до вуглеводів будь-якого походження, тяжкою недостатністю харчування, дефіцитом тіаміну, гіпофосфатемією, гемодилуцією, сепсисом, травмою, шоком, метаболічним ацидозом або тяжким зневодненням.

Необхідно проводити моніторинг водно-електролітного балансу та рівня глюкози в сироватці крові, особливо при тривалому внутрішньовенному застосуванні лікарського засобу.

Протипоказано призначати лікарський засіб у гострий період тяжкої черепно-мозкової травми, оскільки глюкоза може збільшувати ушкодження структур мозку і погіршувати перебіг захворювання (за винятком випадків корекції гіпоглікемії).

При гіпокаліємії та/або гіпонатріємії введення лікарського засобу необхідно поєднувати з одночасною корекцією дефіциту калію та/або натрію через небезпеку посилення гіпокаліємії та/або гіпонатріємії; при гіпотонічній дегідратації — з одночасним введенням гіпертонічних сольових розчинів.

Не застосовувати розчин підшкірно та внутрішньом'язово.

Вміст ампули може бути використаний лише для одного пацієнта. Після порушення герметичності ампули невикористану частину розчину слід викинути.

Оскільки під час введення препарату можливе виникнення екстравазації, рекомендується ретельно спостерігати за зоною ін'єкції щодо ознак можливої інфільтрації.

Застосування у період вагітності або годування груддю

Слід з особливою обережністю застосовувати розчин глюкози вагітним через ризик виникнення гіпонатріємії, особливо при застосуванні у поєднанні з окситоцином.

Внутрішньовенне введення глюкози матері під час пологів може впливати на внутрішньоутробне продукування інсуліну, спричиняючи ризик розвитку гіперглікемії плода і метаболічного ацидозу або ж гіпоглікемії у новонародженого внаслідок «феномена рикошету».

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами. Не вивчалась.

Спосіб застосування та дози

Лікарський засіб вводити внутрішньовенно, дуже повільно, дорослим по 20–40–50 мл за введення.

У разі потреби вводити краплинно зі швидкістю до 30 крапель за хвилину (1,5 мл/кг/год), до 300 мл на добу.

Максимальна добова доза глюкози для дорослих становить 15 мл/кг, що відповідає 6 г/кг/добу.

Діти. Лікарський засіб застосовувати дітям лише за призначенням та під наглядом лікаря.

Передозування

Симптоми. У разі передозування лікарського засобу розвивається гіперглікемія, глюкозурія, підвищення осмотичного тиску крові (аж до розвитку гіперглікемічної гіперосмолярної коми), гіпергідратація, порушення електролітної рівноваги.

Лікування. Припинити застосування лікарського засобу та призначити інсулін із розрахунку 1 ОД на кожні 0,45–0,9 ммоль глюкози крові до досягнення рівня глюкози крові 9 ммоль/л. Рівень глюкози слід знижувати поступово. Одночасно з призначенням інсуліну необхідно проводити інфузію збалансованих сольових розчинів. У разі потреби призначити симптоматичне лікування.

Побічні реакції

З боку шлунково-кишкового тракту: полідипсія, нудота.

З боку нирок та сечовидільної системи: поліурія, глюкозурія.

З боку обміну речовин, метаболізму: гіперглікемія, гіпокаліємія, гіпофосфатемія, гіпомагніємія, ацидоз.

З боку імунної системи: реакції гіперчутливості, зокрема підвищення температури тіла, шкірні висипи, ангіоневротичний набряк, шок.

Загальні розлади та реакції у місці введення: гіперволемія, екстравазація, порушення водно-електролітного обміну.

Введення глюкози на тлі недостатності тіаміну (вітаміну В₁), у тому числі у хворих з алкогольним делірієм, може спровокувати розвиток дефіцитних станів, наприклад енцефалопатії Верніке. У хворих з тяжкою недостатністю харчування можливе виникнення затримки натрію, набряків, набряку легень, застійної серцевої недостатності.

Зміни в місці введення, включаючи біль у місці введення, подразнення вен, флебіт, венозний тромбоз.

У разі виникнення побічних реакцій введення розчину слід припинити, оцінити стан пацієнта і надати допомогу. Розчин, який залишився, потрібно зберегти для подальшого аналізу.

Повідомлення про підозрювані побічні реакції

Повідомлення про побічні реакції після реєстрації лікарського засобу має важливе значення. Це дає змогу проводити моніторинг співвідношення користь/ризик при застосуванні цього лікарського засобу. Медичним та фармацевтичним працівникам, а також пацієнтам або їхнім законним представникам слід повідомляти про усі випадки підозрюваних побічних реакцій та відсутності ефективності лікарського засобу через Автоматизовану інформаційну систему з фармаконагляду за посиланням: <https://aisf.dec.gov.ua>.

Термін придатності. 2 роки.

Умови зберігання

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С. Зберігати у недоступному для дітей місці.

Несумісність

Глюкоза несумісна в розчинах з амінофіліном, розчинними барбітуратами, еритроміцином, гідрокортизоном, варфарином, канаміцином, розчинними сульфаніламидами, ціанокобаламіном.

Не слід змішувати в одному шприці з гексаметилентетраміном, тому що глюкоза є сильним окислювачем. Не рекомендується змішувати глюкозу в одному шприці з лужними розчинами: із загальними анестетиками і снодійними, тому що знижується їхня активність, розчинами алкалоїдів; глюкоза інактивує стрептоміцин, знижує ефективність ністатину.

Упаковка. По 10 мл в ампулі поліетиленовій; по 10 ампул у пачці з картону.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробник. ТОВ «ФАРМАСЕЛ».

Місцезнаходження виробника та адреса місця провадження його діяльності.

Україна, 07408, Київська обл., Броварський р-н, с. Квітневе, вул. Прорізна, 3.

Дата останнього перегляду. 12.01.2026